

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 358/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., Kmeťova 26, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Róbert Ružbašán, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní sp. zn. 8 C 22/2016, ako aj namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd opatrením JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu Okresného súdu Svidník, v konaní sp. zn. 8 C 22/2016 č. 422/2018 zo 16. februára 2018 a rozhodnutím JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu Okresného súdu Svidník, v konaní sp. zn. 8 C 22/2016 zo 16. februára 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júna 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci

namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 8 C 22/2016, ako aj namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) opatrením JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu okresného súdu, v konaní sp. zn. 8 C 22/2016 č. 422/2018 zo 16. februára 2018 a rozhodnutím JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu okresného súdu, v konaní sp. zn. 8 C 22/2016 zo 16. februára 2018.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je ako žalobca stranou súdneho konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 22/2016, ktorého predmetom je žaloba sťažovateľa o ochranu osobnosti proti [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „žalovaná“). Sťažovateľ uvádza, že predmetné konanie trvá odo dňa podania návrhu (9. februára 2016) už viac ako 2 roky. Počas tohto obdobia bolo nariadených 7 pojednávanií, z toho riadne sa uskutočnilo len predbežné prerokovanie sporu nariadené na 20. december 2016. Zvyšných šesť pojednávanií nariadených v období od mája 2017 do mája 2018 bolo odročených z dôvodov na strane žalovanej 2. mája 2017 (z dôvodu zmeny právneho zástupcu žalovanej), 14. septembra 2017 (z dôvodu zmeny právneho zástupcu žalovanej), 14. novembra 2017 (z dôvodu návrhu žalovanej na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III), 29. mája 2018 (z dôvodu ospravedlnenia neúčasti právneho zástupcu žalovanej), 24. mája 2018 (z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti žalovanej proti vec pojednávajúcej sudkyni), resp. z dôvodov na strane súdu 22. júna 2017 (z dôvodu nedoručenia predvolania na pojednávanie žalovanej, resp. jej právneho zástupcovi).

2.1 Sťažovateľ opisuje priebeh konania sp. zn. 8 C 22/2016 k dnešnému dňu takto:

- 9. februára 2016 žalobca (sťažovateľ) podal na okresnom súde žalobu o ochranu osobnosti proti žalovanej [REDAKOVANÉ],

- predbežné prerokovanie sporu v predmetnej veci sa uskutočnilo 20. decembra 2016, pričom na tomto predbežnom prerokovaní okresný súd v súlade s § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) uviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami

sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Okresný súd uviedol aj svoje predbežné právne posúdenie veci a tiež, že predpokladaný termín pojednávania je niekedy v marci 2017,

- 2. mája 2017 sa malo uskutočniť v tejto veci v poradí prvé pojednávanie, ktoré bolo z dôvodu zmeny petitu zo strany sťažovateľa a zmeny právneho zástupcu žalovanej upovedomením odročené na nový termín 22. jún 2017,

- 22. júna 2017 sa uskutočnilo v poradí druhé pojednávanie, na ktoré sa dostavil sťažovateľ, jeho právny zástupca, sťažovateľom zabezpečení svedkovia, pričom sa nedostavila žalovaná, ako ani jej právny zástupca. Uvedené pojednávanie bolo odročené na termín 14. september 2017 z dôvodu, že predvolanie na pojednávanie bolo doručované právnemu zástupcovi žalovanej iba emailom a súd takéto predvolanie neakceptuje ako riadne predvolanie,

- 14. septembra 2017 sa malo uskutočniť v poradí tretie pojednávanie, pričom aj toto pojednávanie sa neuskutočnilo a bolo odročené na 14. november 2017 z dôvodu zmeny právneho zástupcu žalovanej,

- 14. novembra 2017 sa malo uskutočniť v poradí štvrté pojednávanie, pričom toto pojednávanie bolo zrušené z dôvodu podaného návrhu na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III v zmysle § 39 ods. 2 CSP, ktorý podala žalovaná, a predloženia veci na rozhodnutie nadriadenému súdu,

- o návrhu žalovanej na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu zmeny bydliska žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodol uznesením z 18. decembra 2017 tak, že návrhu na prikázanie veci nevyhovel. Uvedené uznesenie bolo doručené okresnému súdu 29. decembra 2017 a právnemu zástupcovi sťažovateľa 8. januára 2018,

- opatrením JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu okresného súdu, č. 422/2018 zo 16. februára 2018 bolo nariadené, aby bol tento spor náhodným elektronickým systémom pridelený na prerokovanie a rozhodnutie inému sudcovi okresného súdu z dôvodu rovnomerného zaťaženia sudcov tunajšieho súdu. V ten istý deň JUDr. Ivo Parada, poverený plnením úloh predsedu okresného súdu, rozhodnutím prideliť tento spor do senátu JUDr. Anny Frigovej,

- ďalšie pojednávanie v predmetnej veci bolo nariadené na 29. máj 2018, pričom toto pojednávanie bolo na žiadosť právneho zástupcu žalovanej odročené na 24. máj 2018,

- pojednávanie nariadené na 24. máj 2018 bolo odročené na neurčito z dôvodu, že spis nebol vrátený z Krajského súdu v Prešove, kde bol zaslaný z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti proti konajúcej sudkyni zo strany žalovanej.

2.2 Z odpovede okresného súdu sp. zn. 1 Spr 3/2018 z 19. apríla 2018, ktorou okresný súd prostredníctvom JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu okresného súdu, vybavil sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní pred okresným súdom, vyplýva táto chronológia úkonov v dotknutom konaní:

„V tomto spore konajúci sudca JUDr. Matúš Tarcala vykonal tieto úkony

- predmetný spor napadol na tunajší súd dňa 16.2.2016,*
- výzvou zo dňa 28.4.2016 súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za návrh v sume 126 eur,*
- žalobca dňa 13.5.2016 zaplatil súdny poplatok za návrh v sume 126 eur,*
- uznesením tunajšieho súdu č. k 8C/22/2016-42 zo dňa 24.6.2016 bola žalovaná vyzvaná na vyjadrenie k žalobe,*
- žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala vyjadrenie k žalobe zo dňa 12.7.2016,*
- uznesením tunajšieho súdu č. k 8C/22/2016-49 zo dňa 25.7.2016 bol žalobca vyznaný aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovanej, doručeného súdu dňa 13.7.2016, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal vyjadrenie zo dňa 12.8.2016 k vyjadreniu žalovanej,*
- uznesením tunajšieho súdu č. k 8C/22/2016-68 zo dňa 11.10.2016 bola vyzvaná žalovaná, aby sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobcu, doručeného súdu dňa 13.7.2016,*
- žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala vyjadrenie zo dňa 31.10.2016,*
- vyjadrenie žalovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu zo dňa 18.11.2016,*
- dňa 23.11.2016 nariadenie termínu predbežného prejednania sporu na deň 20.12.2016,*

- dňa 20.12.2016 pojednávanie o predbežnom prejednaní sporu, na ktorom súd uviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Súd uviedol aj svoje predbežné právne posúdenie veci a uviedol tiež, že predpokladaný termín pojednávania je niekedy v marci 2017,

- výzva zo strany súdu zo dňa 11.10.2017 Úradu Prešovského samosprávneho kraja, o zapožičanie spisovej dokumentácie vedenej na PSK - Útvar hlavného kontrolóra pod číslo 3864/2015/UHK-002 a pod číslom 1270/2016-UHK-005,

- výzva zo strany súdu zo dňa 11.10.2017 na žalobcu, či trvá na výsluchu ním navrhovaných svedkov,

- odpoveď na výzvu súdu zo strany žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu zo dňa 19.1.2017,

- dňa 24.1.2017 zaslané požadované materiály zo strany Prešovského samosprávneho kraja,

- uznesením tunajšieho súdu č. k 8C/22/2016-158 zo dňa 3.3.2017 bola žalobcovi uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu v sume 500 eur,

- dňa 10.3.2017 zložil žalobca preddavok 500 eur na účet tunajšieho súdu,

- dňa 21.3.2017 nariadené pojednávanie na deň 2.5.2017 o 9.00 hod,

- žiadosť právneho zástupcu žalovanej o odročenie pojednávania zo dňa 28.4.2017,

- upovedomenie o odročení pojednávania zo dňa 2.5.2017 o 9.00 hod. na nový termín

- pojednávania dňa 22.6.2017 o 8.30 hod.,

- pojednávanie 22.6.2017 odročené na termín dňa 14.9.2017 z dôvodu, že predvolanie na pojednávanie bolo doručované právnemu zástupcovi žalovanej iba emailom a súd takéto predvolanie neakceptuje ako riadne predvolanie,

- právny zástupca žalobcu predložil dôkazy podaním zo dňa 23.6.2017,

- súd dňa 27.6.2017 zaslal na vedomie právneho zástupcovi žalovanej tieto predložené dôkazy,

- oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia a žiadosť o odročené pojednávania nového právneho zástupcu žalovanej [REDAKOVANÉ] zo dňa 13.9.2017,

- upovedomenie o odročení pojednávania zo dňa 14.9.2017 o 8.30 hod. na 14.11.2017 o 8.30 hod., z dôvodu zmeny právneho zástupcu žalovanej,

- návrh právneho zástupcu žalovanej zo dňa 16.10.2017 na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III, z dôvodu zmeny bydliska žalovanej.
  - uznesením tunajšieho súdu č. k 8C/22/2016-272 zo dňa 26.10.2017 súd uložil žalovanej, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v sume 16,50 eura,
  - upovedomenie o zrušení pojednávania dňa 14.11.2017 o 8.30 hod., z dôvodu rozhodnutia o návrhu na prikázanie veci a predloženie veci na rozhodnutie,
  - výzva súdu zo dňa 30.10.2017 žalobcovi, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadril k návrhu žalovanej na prikázanie veci v zmysle § 39 ods. 2 CSP,
  - dňa 3.11.2017 žalovaná zaplatila súdny poplatok za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v sume 16,50 eura,
  - vyjadrenie žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu zo dňa 10.11.2017 k návrhu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti,
  - dňa 16.11.2017 spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu vhodnosti,
  - Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1Ndc/14/2017-289 zo dňa 18.12.2017 v návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8C/22/2016 Okresnému súdu Bratislava III nevyhovet,
  - zo dňa 2.1.2018 súd doručil vyššie uvedené uznesenie právnym zástupcom strán,
  - opatrením tunajšieho súdu č. 422/2018 zo dňa 16.2.2018 JUDr. Ivo Parada, poverený plnením úloh predsedu súdu, nariadil v súvislosti s rovnomerným zaťažením sudcov tunajšieho súdu, aby tento spor bol náhodným elektronickým systémom pridelený na prejednanie a rozhodnutie inému sudcovi Okresnému súdu Svidník,
  - rozhodnutím tunajšieho súdu zo dňa 16.2.2018 JUDr. Ivo Parada, poverený plnením úloh predsedu súdu, rozhodol, že prideliť tento spor do senátu JUDr. Anny Frigovej v súvislosti s rovnomerným zaťažením sudcov tunajšieho súdu a to náhodným elektronickým systémom,
  - dňa 16.2.2018 bol pridelený spis sudkyňi JUDr. Anne Frigovej.
- V tomto spore konajúca sudkyňa JUDr. Anna Frigová vykonala tieto úkony:*
- dňa 10.4.2018 súd nariadil pojednávanie na termín dňa 29.5.2018 o 12.00 hod,

- návrh žalovanej prostredníctvom jej právneho zástupcu zo dňa 12.4.2018 o zrušenie termínu pojednávania, z dôvodu že právny zástupca žalovanej bude čerpať dovolenku od 23.6.2018 do 29.6.2018 a od 9.7.2018 do 17.7.2018,

- upovedomenie o odročení pojednávania zo dňa 29.5.2018 o 12.00 hod. na termín 24.5.2018 o 12.00 hod.

Z uvedeného prehľadu úkonov súdu v tomto spore je zrejmé, že zo strany zákonných sudcov JUDr. Matúša Tarcalu a následne JUDr. Anny Frigovej nedošlo k prietahom v tomto spore, pretože obaja sudcovia konali plynulo a bez zbytočných prietahov. Preto považujem Vašu sťažnosť za nedôvodnú.“

3. Sťažovateľ namieta, že od podania žaloby 9. februára 2016 uplynuli už vyše dva roky, pričom vo veci nie je stále právoplatne rozhodnuté, neuskutočnilo sa ani jedno pojednávanie. Sťažovateľ zdôrazňuje, že vo veci sa neuskutočnilo ani jedno pojednávanie, na ktorom by okresný súd vec prerokoval a vykonal dokazovanie v rozsahu, ako to určil na predbežnom prerokovaní sporu 20. decembra 2016. Podľa názoru sťažovateľa sú prietahy v konaní spôsobené jednak nečinnosťou okresného súdu, ako aj jeho nesprávnym postupom. Zároveň je sťažovateľ toho názoru, že k zmene zákonného sudcu došlo v rozpore so zákonom.

3.1 Už spomenuté skutočnosti podľa presvedčenia sťažovateľa vytvárajú právnu neistotu, a to počas celého konania od momentu podania návrhu až dodnes, a to z dôvodu, že okresný súd počas obdobia rokov 2016 – 2018 nezabezpečil riadne uskutočnenie pojednávania, na ktorých by došlo k prerokovaniu veci a vyneseniu rozhodnutia.

3.2 Konanie okresného súdu podľa sťažovateľa nesmeruje k rýchlemu ukončeniu veci a dosiaľ vykonaný postup tiež nemožno považovať za účinný. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd umožňuje a vlastne spôsobuje nedôvodné prietahy v konaní.

3.3 Sťažovateľ je toho názoru, že opatrením okresného súdu zo 16. februára 2018, ktorým JUDr. Ivo Parada, poverený plnením úloh predsedu okresného súdu, nariadil, aby tento spor bol náhodným elektronickým systémom pridelený inému sudcovi okresného súdu na prerokovanie a rozhodnutie, a rozhodnutím zo 16. februára 2018, že vec prideliť do

senátu JUDr. Anny Frigovej, došlo k zásahu do základného práva sťažovateľa na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny. Podľa sťažovateľa dôvod uvádzaný ako dôvod na zmenu sudcu v predmetnom konaní, t. j. „*rovnomerné zaťaženie sudcov Okresného súdu Svidník*“, nebol zo strany povereného predsedu okresného súdu nijako vyšpecifikovaný ani preukázaný už v samotnom opatrení alebo odpovedi povereného predsedu okresného súdu na sťažnosť sťažovateľa, čím podľa názoru sťažovateľa došlo k odňatiu zákonného sudcu v rozpore so zákonom a k prejavu svojvôle povereného predsedu okresného súdu. Pokiaľ v danom čase bolo pracovné zaťaženie sudcov nerovnomerné, aj s ohľadom na právo strany sporu na zákonného sudcu mala byť táto skutočnosť podľa mienky sťažovateľa riešená spôsobom, že zákonnému sudcovi v konaní sp. zn. 8 C 22/2016 JUDr. Matúšovi Tarcalovi sa nebudú nové veci pridelať. Zároveň táto okolnosť zmeny sudcu, ku ktorej došlo v tomto konaní, spôsobuje podľa slov sťažovateľa ďalšie predlžovanie konania, a to vzhľadom na to, že sudca, ktorému bola vec pridelená 16. februára 2018, sa musí s predmetnou vecou oboznámiť.

4. S poukazom na uvedenú argumentáciu sťažovateľ ústavnému súdu navrhol vydať tento nález:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/22/2016 porušené bolo.

Okresnému súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/22/2016 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

Základné právo sťažovateľa na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, opatrením JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu Okresného súdu Svidník v konaní sp. zn. 8C/22/2016 č. 422/2018 zo dňa 16.02.2018 a rozhodnutím JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu Okresného súdu Svidník v konaní sp. zn. 8C/22/2016 zo dňa 16.02.2018 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje opatrenie JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu Okresného súdu Svidník v konaní sp. zn. 8C/22/2016 č. 422/2018

zo dňa 16.02.2018 ako aj rozhodnutie JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu Okresného súdu Svidník v konaní sp. zn. 8C/22/2016 zo dňa 16.02.2018.

Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu Svidník, aby obnovil stav pred porušením základného práva sťažovateľa na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, t.j. pred vydaním opatrenia JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu Okresného súdu Svidník v konaní sp. zn. 8C/22/2016 č. 422/2018 zo dňa 16.02.2018 ako aj rozhodnutia JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu Okresného súdu Svidník v konaní sp. zn. 8C/22/2016 zo dňa 16.02.2018.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 2.000 €, ktoré je Okresný súd Svidník povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu vyplatiť sťažovateľovi na účet právneho zástupcu sťažovateľa...

Okresný súd Svidník je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 390,50 €...“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť

uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

6.1 Účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“ (II. ÚS 26/95). Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je príkazom pre všetky štátne orgány na také konanie, ktoré vytvára právnu istotu pre subjekty práva. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zákonodarca zabezpečuje prostredníctvom procesno-právnych inštitútov, ktoré sú štátne orgány vrátane všeobecných súdov povinné efektívne a vecne správne využívať.

6.2 Je však prirodzené a ústavný súd to už vo svojej judikatúre zdôraznil, že každé namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom ústavný súd akcentuje tri základné kritériá v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní pred všeobecnými súdmi: zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (porov. napr. I. ÚS 3/00 alebo I. ÚS 7/02). Medzi kritériá, na ktoré ústavný súd tiež prihliada pri svojom rozhodovaní, patrí aj predmet sporu v posudzovanom konaní a význam sporu pre sťažovateľa (porov. napr. II. ÚS 32/02 alebo I. ÚS 19/00). Napokon ústavný súd taktiež prihliada v konkrétnom prípade na čas trvania konania (porov. napr. I. ÚS 92/97), resp. na celkovú dĺžku konania (porov. napr. III. ÚS 123/02). Obdobne i Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo vzťahu k právu na prejednanie veci v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru skúma primeranosť lehoty (*reasonable time*) konania v rámci konkrétnych okolností prípadu,

aplikujúc pritom štyri základné kritériá pre posúdenie primeranosti danej lehoty: zložitosť veci, správanie sťažovateľa, postup štátnych orgánov a význam sporu pre sťažovateľa (pozri napr. *Sürmeli v. Nemecko*, č. 75529/01, rozhodnutie ESLP z 8. 6. 2006, bod 128; *Frydlender v. Francúzsko*, č. 30979/96, rozhodnutie ESLP z 27. 6. 2000, bod 43).

6.3 Ústavný súd však poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. III. ÚS 91/04 alebo II. ÚS 129/06) a že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. I. ÚS 46/01, III. ÚS 92/03 alebo I. ÚS 149/02, príp. III. ÚS 372/09). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (rovnaké závery ústavný súd vyslovil taktiež napr. v III. ÚS 199/02 alebo I. ÚS 57/01).

6.4 V duchu záverov deklarovanych v predchádzajúcom bode ústavný súd napríklad v minulosti nepovažoval postup všeobecného súdu v sporovom konaní po uplynutí jedného roka od podania žaloby na tomto súde do podania sťažnosti ústavnému súdu za taký postup, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako prietahy v konaní takej intenzity, ktorá by zakladala porušenie práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri IV. ÚS 147/04). Z najnovšej judikatúry možno odkázať na uznesenie sp. zn. II. ÚS 715/2017, ktorým ústavný súd odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti sťažnosť na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keďže ústavný súd vyhodnotil dĺžku nečinnosti súdu od 11. marca 2015 do 22. septembra 2017 (do podania sťažnosti ústavnému súdu), t. j. 30 mesiacov, ako dĺžku, ktorá nesignalizuje porušenie označeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom ústavný súd uviedol: „Pri rozhodovaní ústavný súd vychádza aj z charakteru... konania... Skutočnosť, že v posudzovanej veci nedošlo dosiaľ k fakultatívnemu nariadeniu pojednávania, resp. k iným úkonom zistiteľným z pohľadu sťažovateľa, ešte sama osebe neznamená, že odvolací súd je vo veci úplne nečinný. Ústavný súd aj preto nevyhodnotil doterajšiu dĺžku odvolacieho konania od predloženia veci

odvolaciemu súdu (11. marca 2015, pozn.) do podania tejto sťažnosti (22. septembra 2017, pozn.) za nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K takémuto záveru ústavný súd dospel aj s prihliadnutím na krajským súdom oznámený predpokladaný termín rozhodnutia vo veci (december 2017, pozn.)... Po preskúmaní sťažnosti a postupu krajského súdu v napadnutom konaní ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka napadnutého odvolacieho konania nesignalizuje nečinnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označených práv. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.“

6.5 Prístup ústavného súdu nie je špecifickým ani z komparatívneho pohľadu, zohľadňujúc najmä judikatúru ESĽP. Medzi mnohými možno poukázať na viaceré rozhodnutia ESĽP, v zmysle ktorých ESĽP v súvislosti s právom na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru s ohľadom na ojedinelú nečinnosť súdu členského štátu a charakter súdneho konania toleroval napr. 20 mesiacov nečinnosti odvolacieho súdu, kým rozhodol o odvolaní sťažovateľa (pozri *Cesarini v. Taliansko*, č. 11892/85, rozhodnutie ESĽP z 12. 10. 1992, body 20 – 21) alebo 28 mesiacov trvajúce obdobie nečinnosti súdu (od podania žaloby do výzvy súdu k jej doplneniu) v rámci civilného konania (pozri *Dostál v. Česká republika*, č. 52859/99, rozhodnutie ESĽP z 25. 5. 2004, body 192 – 193).

7. Aplikujúc popísané východiská na vec sťažovateľa, ústavný súd nevyhodnotil celé obdobie trvania konania (t. j. od podania žaloby 9. februára 2016 do podania tejto sťažnosti) ako nečinnosť okresného súdu alebo ako neospravedlňiteľné prietahy v konaní.

7.1 V prvom rade ústavný súd hodnotí, že hoci sa vo veci uskutočnilo iba jedno pojednávanie, okresný súd nariad'oval v roku 2017 pojednávania takmer každé dva mesiace. Tie sa však neuskutočnili z dôvodov na strane žalovanej. Zohľadniť treba i skutočnosť, že najvyšší súd rozhodoval o návrhu na prikázanie veci, o ktorom rozhodol uznesením z 18. decembra 2017 tak, že návrhu na prikázanie veci nevyhovel.

7.2 Ústavný súd by ako nečinnosť okresného súdu mohol vyhodnotiť obdobie od 9. februára 2016, keď sťažovateľ podal na okresnom súde žalobu o ochranu osobnosti, do predbežného prerokovania sporu v predmetnej veci, ktoré sa uskutočnilo 20. decembra 2016. Avšak i v rámci týchto 10 mesiacov treba počítať s ospravedlniteľným časom na štúdium žaloby a príloh, ako aj s prípravou na predbežné prerokovanie žaloby.

7.3 Čo sa týka roka 2018, vo veci rozhodoval poverený predseda okresného súdu o pridelení veci náhodným elektronickým systémom z dôvodu zabezpečenia rovnomerného zaťaženia sudcov a následne konajúca sudkyňa nariadila pojednávanie na 29. máj 2018.

7.4 Zohľadniac (i) sťažovateľom opísaný skutkový stav a chronológiu úkonov v predmetnom konaní, (ii) charakter skutkového stavu, (iii) posudzované kritériá v konaní o sťažnosti pre namietané porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a (iv) ustálenú judikatúru ústavného súdu, ústavný súd konštatuje, že výsledné namietané obdobie nečinnosti okresného súdu v predmetnom konaní nemožno posúdiť ako prietahy takej intenzity, ktoré by zakladali porušenie sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy alebo porušenie jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

7.5 Ústavný súd na základe komunikovaných dôvodov sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

7.6 Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi obrátiť sa opätovne so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti okresný súd v napadnutom konaní konal s neodôvodnenými prietahmi.

8. Čo sa týka námietky sťažovateľa, že opatrením JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu okresného súdu, v konaní sp. zn. 8 C 22/2016 č. 422/2018 zo 16. februára 2018 a rozhodnutím JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu okresného súdu, v konaní sp. zn. 8 C 22/2016 zo 16. februára 2018 došlo zo strany okresného súdu k porušeniu základného práva sťažovateľa na zákonného sudcu, ústavný súd

uzatvára, že sťažovateľ nepriložil k svojej sťažnosti kópie opísaného opatrenia a rozhodnutia JUDr. Iva Paradu, povereného plnením úloh predsedu okresného súdu (požiadavka plynúca z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd tak nemohol overiť dôvodnosť sťažovateľových námietok, a preto sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2018